

Nr 506.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 21, med förslag till lag om allmänna vägar m. m.

På grund av den starka utvecklingen, som motorfordonen tagit under den senaste tiden, har vägunderhållet blivit oerhört kostsamt och utgör flerstädes en avsevärd procent i skattehänseende.

Före år 1891 fingo jordbruksfastigheterna ensamt bära alla kostnader för vägunderhållet. Det var en mångfald andra, som körde sönder vägarna, men jordbrukarna fingo ensamma laga dem och ansvara för att de voro i fullgott stånd.

Det var med tanke på att i någon ringa mån avlyfta vägtungan från jordbruksfastigheterna, som 1891 års lag antogs. Men det blev också helt ringa, enär efter då gällande bestämmelser jordbruket fick vidkännas 5 gånger så hög beskattning som inkomst från andra beskattningsföremål.

Denna ytterst orättvisa beskattning fortgick ända till 1927 års lagändring, då man äntligen efter hårdnackat motstånd från flera håll fick en halv rättvisa. Från år 1927 och till den 1 januari 1933 ha nämligen jordbrukarna fått vidkännas två och en halv gång så hög beskattning som andra inkomsttagare. Under år 1933 hade fastigheterna på grund av repartitionstalets sänkning för jordbruk tre gånger högre skatt, och från och med i år har det blivit nedsatt genom riksdagens i fjol fattade beslut till 50 % mera än inkomst från andra beskattningsföremål.

I proposition nr 21 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit att skattskyldig för varje fastighetsskattekrona skall påföras en och en halv vägskattekrona, såvitt angår jordbruksfastighets-, jordbruks- samt tomt- och industrivärde ävensom annan fastighet, och en och tre fjärdedels vägskattekrona, såvitt angår jordbruksfastighets skogsvärde. Detta innebär alltså att fastighet fortfarande skall beskattas 50 (och vad skogsvärdet beträffar 75) procent högre än övriga beskattningsföremål.

Då numera ingen med fog kan påstå att de allmänna vägarna äro till större nytta för jordbruket än för andra näringar och då jordbrukets ekonomiska läge är sådant, att det ej tål vid några orättvisa skatter, så anser jag, att det nu borde vara slut med orättvisan mot jordbruket i skattehänseende, och får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 21 att i fråga om skattegrunden för vägskatts utgående denna må för alla skatteobjekt bestämmas lika med vad som gäller för allmän kommunalskatt.

Stockholm den 26 januari 1934.

Emil Bengtsson.

